

Llum d'Oli

P O R R E R E S

MANIFESTACIÓ 6 D'OCTUBRE
SORTIDA A LES 19.00 HORES DES DE
LA PLAÇA D'ESPANYA DE PALMA

**EL TREBALL
DECENT
NO ES UN
PRIVILEGI**

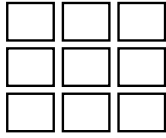
L'OCCUPACIÓ I LES PERSONES, EN PRIMER LLOC

SUMARI

... Raül Picomell-Noticiari-Festes de Pasqua - Cultes al director - Ab...
... Qüestions Eleccions Generals-Octubre 88 - Entrevista Jaume Pujol, president...
... Fusters i fusteries a Campaner - LLLIBRO, breu de memòria i bre...
... De jove a jove, Jovàny Strassera - Dret de ca mostra. Reclamem la...
... Recordem el «Salon Les Malines» - Campanya entre del món. Franc...
... Clínica de la 3ª edat - Diada de la pau i la no violència a l'Eivissa - Inq...
... Agenda de la vila - El darrer equip de Thona - Quinze...

100.000 PTAS
CALA MILLOR

MRTinformàtica

Venda d'ordinadors

consumibles:

tintes d'impressora

papers fotogràfics

connectors - programes

components i recanvis

Servei i suport tècnic

Reparam i configuram

el teu ordinador

Renting i manteniment informàtic

per a empreses

C/ Sant Roc, 32 - Tel. 971 168 478

info@mrtinformatica.com

www.mrtinformatica.com

Germans Leiva

**Pare Bartomeu Pou, 2
07003**

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 75 10 28

Fax: 971 75 05 67

**Antonio Marqués, 2
07003**

PALMA DE MALLORCA

Tel. 971 76 34 92

Fax: 971 75 19 63

www.viajespegaso.com

**ESTANC
CA NA
JAUME**

Tabac - articles de regal
papereria - llibres
i tota classe de revistes
i diaris

**Carrer Sant Roc, núm. 2
PORRERES**

MAN'S

L'Almoina, 30
Tlf. 971 16 84 56
Porreres · Mallorca

Pepe Jeans
LONDON

LIBERTO

DIESEL
FOR SUCCESSFUL LIVING

100%

**DESIGNAL
DESIGNIT**

Sebastià Vidal Mas
Foto Vidal - Porreres

*Avinguda Bisbe Campins, 22
Telf. 971 64 73 20*

LG FUSTERIA

LLITERAS GARI

Portes i Cuines fetes a mida

C/. Major, núm 61 - 07260 PORRERES (Mallorca)

Taller: Ctra. Porreres - Montuiri, Parcela 250

Telef. i Fax 971 16 84 66

UN MENYSPREU A LA PREMSA FORANA

Octubre de 2011 - Núm. 127

Dipòsit Legal PM 76/1979

Edita:

Agrupació Cultural de Porreres

Carrer Magos

Tel/Fax 971 16 86 21

Adreça electrònica:

agrupacioculturalporreres@gmail.com

Col·laboradors/es:

Associació Premsa Forana de Mallorca

Maria Barceló Crespi

Joan Barceló Bauça

Joan Barceló *Fusteret*

Bernat Bauça

CP Escola Nova

Col·legi Verge de Montis-sion

Escoleta Municipal Sa Sitra

Germanes Barceló-Crespi

Joan Miralles Plantalamor

IES Porreres

Joana Mora Cerdà

Jaume Rosselló

Josep Maria Sastre

Antoni Sorell Mora

Simó Tortella

Imprimeix

Gràfiques LLOPIS, S.A.

Tel. 971 58 04 89

e-mail: disseny@grafiquesllopis.com

*Els articles publicats reflecteixen
únicament l'opinió dels seus autors.*

El Consell de Mallorca va anul·lar el passat mes de setembre un ajut econòmic històric que contribuïa a l'edició de les publicacions escrites en català i associades a la Premsa Forana de Mallorca. Aquest octubre han estat interromputs els procediments per a la concessió de subvencions a la premsa en català per part de la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats. I el Govern Balear va deixant caure que, durant aquest exercici, tampoc no hi haurà convocatòria genèrica d'ajuts a la premsa escrita.

Aquest és un escenari nou amb el qual mai encara no ens havíem enfrontat: totes les institucions han fet el buit a la premsa en català, de la manera més roïna possible, sense negociar, ni tan sols avisar o donar la cara, sense cap explicació i donant la notícia per mitjà del BOIB.

Fins ara, durant els governs del PP, generalment es feia palès que aquesta formació política no té dins del seu ideari el fet de potenciar la premsa de proximitat que es fa en català, però mai no havia arribat a l'extrem d'intentar l'extermini del sector. Podria arribar a ser creïble –això ja és política– que s'hagués d'assolir un apurament de la despesa per mor de la situació econòmica de les institucions, però, per què les nostres publicacions han de rebre un pal del 100% en les tres línies existents, algunes de les quals estaven instituïdes des que es va fundar la Premsa Forana fa més de trenta anys –i això ja no és política, sinó manca d'ètica?

No entenem per què es menysprea la labor, protegida per la Constitució, de mantenir informada la població, tenint en compte que les nostres publicacions cobreixen un buit al qual no arriben altres mitjans de comunicació, el de la proximitat municipal.

Tampoc no podem comprendre els atacs continus a la promoció de la llengua catalana. Quin millor regal pot tenir una persona que llegir les informacions del seu redol en la seva llengua quan la majoria dels mitjans de comunicació s'editen en espanyol, traduint en gran part de les ocasions la realitat local? Quin millor reconeixement a la trajectòria d'unes publicacions modestes, fetes amb l'esforç de centenars de voluntaris, pot tenir de les institucions que un petit suport econòmic? Ens estan sotmetent a una marginació total. El Consell de Mallorca ens exclou explícitament d'altres convocatòries d'ajuts per a revistes, i d'altres ajuts a la premsa s'han mantingut sense cap tipus de dubte creant un greuge comparatiu molt important.

Tot plegat, les tres línies de subvencions podrien haver suposat aquest exercici de 2011 una quantitat aproximada de 180.000 euros. Precisament, les institucions no "regaven" el nostre sector amb subvencions, ja que el pressupost de tota la Premsa Forana frega els 3 milions d'euros anuals i els ajuts del Govern i del Consell representen una mitjana del 6%.

Els nostres mitjans no naufragaran per mor de la retirada de les subvencions, però sí que ens dol que, gaudint del suport d'un nombrosíssim públic que aprecia la nostra labor i ens ho reconeix essent fidel a les nostres publicacions, llegint-les i confiant en nosaltres per inserir-hi els seus anuncis, les institucions no siguin sensibles a aquesta realitat i ens marginin d'una manera tan vulgar i cruel.

Fa setmanes que feim gestions de manera infructuosa per conversar amb els responsables polítics d'aquesta massacre, perquè ens expliquin les seves motivacions i nosaltres poder explicar les nostres. I, sobretot, perquè l'any que ve no ens toqui també rebre.

Premsa Forana de Mallorca

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE SOBRE PORRERES II

El dissabte dia 1 d'octubre va tenir lloc al local social la presentació del llibre **SOBRE PORRERES II**, obra de Maria Barceló Crespi, catedrática d'Història Medieval de la UIB.

L'autora adverteix que es tracta d'un recull d'escrits diversos i dispersos que ha anat publicant durant els darrers deu anys, singularment a la revista **LLUM D'OLI**. D'aquesta manera el seu

maneig i localització ara serà més fàcil. És la continuació d'un llibre de semblants característiques que va aparèixer el 2001.

La presentació del llibre i de l'autora va anar a càrrec del porrerenc Joan Melià Garí, professor titular de Filologia Catalana de la UIB. L'acte va comptar amb nombrós públic i va suposar l'inici de curs de les activitats de l'Agrupació Cultural. A continuació, socis i amics de l'entitat pogueren passar gust d'un bon sopar que compartiren amb animada tertúlia.

Graduat Social

Av. Bisbe Campins, 3
07260 PORRERES
Tel. 971 16 80 38

**Llorenç
Cerdà
Mora**

VENDA DE BOLETS

Camí de na Bosca, s/n
Tel. 971 647 911
Fax 971 166 555
Mòbils: 619 037 245/6

PORRERES

Venda de Bolets

**RESTAURACIÓ
DE MOBLES**

c/ cerdà, núm. 105
tel. 971 168 072

07260 porreres
mòbil 687 559 600

PASSEJADA DES DEL CAP SALINES FINS A LA COLÒNIA DE SANT JORDI

Una vintena de persones gaudiren , diumenge dia 16 d'octubre , d'un passeig ran de mar que s'inicià al Cap Salines , passant per la platja d'Es Caragol, cala en Tugores, la platja d'Es Carbó, la platja d'Es Dolç per acabar a la Colònia de Sant Jordi.

El dia va acompanyar, va fer sol i una bona temperatura. Pogueren fer unes magnífiques fotografies de l'Illa de Cabrera i prendre un bon bany a les aigües netes i transparents de la platja d'Es Dolç.

CALENDARI ACTIVITATS TARDOR 2011

OCTUBRE

Dia 22

Passejada amb bicicleta i pujada a peu al Puig de Son Redó. Berenada

Dia 23

Excursió GEP

Programa a part

Dia 29

Presentació dels llibres

L'infantesa Transparent i *La Fosca Blava*
de Bartomeu Barceló Ginard

Hora: 21:00

Lloc: Museu de Porreres

Dia de Sa Fira

Passada de diapositives del GEP

Hora: 19:00

Lloc: Agrupació Cultural

ACTIVITATS GEPERUDES

17 d'abril
Puig de Sa Galera

Deià

Port de S'Estaca

29 de maig
Sa Foradada

11 d'agost
Festes de Sant Roc

25 de setembre
Sa Roca Blanca i cala En Gossalba

Far de Formentor

NOTICIARI PORRERENC

Simó Tortella

GRAN ÈXIT DE LA VI FIRA D'OPORTUNITATS DE PORRERES.

Un total de 25 comerços de Porreres participaren a la VI edició de la Fira d'oportunitats organitzada per l'Associació de comerciants i empresari de Porreres.

PORRERENCS I PORRERENQUES A LA PUJADA A LLUC DE LA PART FORANA

Abans de partir de Porreres el grup de caminaires varen sopar, juntament amb els de Campos a la Plaça de Porreres.

Un grupet de persones partiren des de Mont-Sion i arribaren fins a davant la Mare de Déu de Lluc.

MOLTA GENT ALS PLENARIS

Pareix que a la gent li torna picar el cuquet del que es cou per la Sala.

La sala de plens, aquestes darreres sessions, ha estat plena de públic.

SOPAR SOLIDARI

Unes dues-centes persones assistiren al sopar de la Junta Local de l'Associació Espanyola contra el càncer a Mont-sion

Catalina Sastre, presidenta de la Junta Local de Porreres explicà: "aquest sopar s'ha convertit en una fita marcada en vermell en el nostre calendari. Ens servei x per agafar forces per seguir lluitant contra la malaltia que ens afecte i recuperar la salut " La presidenta va agrair i reconèixer públicament la implicació i la participació dels malalts i les seves famílies " que ens serveix per conscienciar-nos que no estem totsols en la lluita particular".

FESTA DEL FINAL DEL RAMADÁN A PORRERES

Fa tres anys que la comunitat musulmana de Porreres, amb el seu Iman al capdavant, celebren una festa amb motiu del final del Ramadán. La diada festiva va tenir lloc a la plaça del Molí de n'Amengual. Es va convidar als veïnats de Porreres que pogueren degustar un bon grapat de pastissos dolços i té.

PLUVIOMETRIA

Germanes Barceló-Crespí

AGOST

Dia

03	8'4 litres/m ²
18	1'5 litres/m ²
24	12'5 litres/m ²

Total ...22'4 litres/m²

BARTOMEU MELIÀ I LLITERES , EL CAPELLÀ DE CAN BOTERÍ REB EL PREMI PADRE BATOLOMÉ DE LAS CASAS

Dia 7 de setembre el nostre paísà Bartomeu Melià i Lliteres (1932) el capellà de can Boterí, jesuïta, investigador, escriptor i llingüista va ser guardonat amb el prestigiós premi Padre Bartolomé de las Casas en reconeixement a la seva tasca en favor dels indígenes i de la seva llengua (el guaraní) en una zona que comprèn part de Brasil, Paraguai, Argentina i Bolívia.

El **Premi Bartolomé de las Casas** se convoca des de 1991 per la Secretaría de Estado de Cooperación Internacional del Ministerio de Asuntos Exteriores y Cooperación y la Casa de América, amb l'objectiu de reconèixer el treball a favor de l'enteniment i la concòrdia amb els pobles indí-

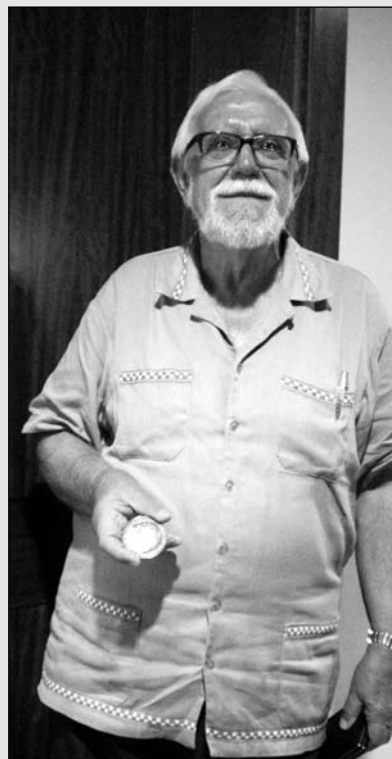
genes, de la protecció dels seus drets i el respecte dels seus valors.

Aquest guardó dur el nom del frare dominic i cronista Batolomé de las Casas (1484-1566) símbol de la defensa dels drets indígenes. Té un dotació de 50.00 euros.

Dia 11 de setembre es va celebrar a l'auditori de Porreres un senzill acte d'homenatge al premiat amb la seva presència.

El capellà de *Can Boterí* va agrair als assistents la seva presència i tornar a ressaltar l'orgullós que està de ser de Porreres i així ho demostra per tot on va. Mai signa cap llibre ni document que no posi Bartomeu Melià Lliteres.

Des d'aquestes planes li desitjam la nostra més sincera enhorabona.

Les fires tradicionals a Mallorca i el Dimarts Bo de Porreres

Joan Barceló Bauçà

El passat dimarts dia 25 d'octubre hauria estat la tradicional fira de Porreres, si no l'haguessin canviada al diumenge dia 30 del mateix mes. El canvi al diumenge, acordat en sessió municipal de l'Ajuntament de Porreres es va produir al 1989. Fa 22 anys. Aquest va ser un canvi de conveniència, que no obeïa a la tradició, com tantes altres coses de les celebracions festives anuals que s'han fet malbé a la nostra vila, perseguint la modernitat. Segons el "Llum d'Oli" (núm. 36, febrer 1989) "la plenària d'aquest canvi havia despertat certa expectació i 16 persones varen ser el públic de la sessió, que va resultar bastant polèmica".

Aquella modificació s'acordà amb els vots a favor dels 5 regidors d'A.P., el de Miquel Ferrà del PSOE i Pere Mulet i Francesc Mora d'U.M., grup que va votar per a tots els gusts ja que també s'abstengué Jaume Martorell i Gabriel Gornals. Curiosament, l'únic vot en contra va ser el de Bernat Bauçà, també d'UM i actual batle de la nostra vila. El debat dividí els porrerencs entre partidaris del canvi, que entenien que la fira hi guanyaria més gent i més moviment comercial si es feia en diumenge i els que pensaven que s'havia de mantenir en dimarts perquè era una tradició. El mateix "Llum d'Oli" informava a la seva portada, en forma d'editorial, que "el canvi de Sa Fira ha estat molt discutit entre els veïnats i el tema ha tengut molt de ressò en els mitjans de comunicació mallorquins".

Article irònic sobre el canvi

La nostra revista continuava el tema a pàgines interiors. A la secció "Embulls" Arnau de Vilavella (pseudònim de Joan Melià) ironitzava llargament sobre aquest canvi: "per les notícies que en tenim, sembla que la decisió de l'Ajuntament de passar el dimarts a diumenge, ha tengut una acceptació important en determinats sectors, segons hem pogut llegir a distintes publicacions. Així, El "Dijous", d'Inca, informa que l'ordre del dia del pròxim plenari de la corporació municipal d'aquesta localitat inclou el punt del canvi del Dijous Bo; a partir d'ara, i perquè pugui anar-hi més gent sense perdre un dia de feina, es farà en diumenge: el Diumenge Bo; el mateix setmanari es planteja canviar de nom: en lloc de dir-se Dijous es dirà Diumenge. D'altra banda, segons el "Full Dominical", s'estudia la possibilitat de fer caure el Dijous Sant i el Divendres Sant en diumenge, per les mateixes causes. L'únic punt a resoldre és si aquestes festivitats, i també el Diumenge de Pasqua, s'han de fer el mateix dia o en setmanes diferents. L'ajuntament de Porreres, després de tan encertada decisió, sembla que han agafat coratge i d'aquí a poc temps tractaran el tema de si s'ha de fer coincidir la festivitat de Sant Roc en diumenge a partir d'enguany o si és millor traslladar-la provisionalment al dia de la Mare de Déu d'Agost, sempre i quan no decidesquin també traslladar-la a diumenge. Amb aquests canvis pretenen, segons informacions de fonts pròximes a la batlia,

donar entreteniment al personal durant tots els diumenges de l'any i, al mateix temps, fer que les setmanes laborals siguin regulars i no tinguin dies festius, que tan nocius són per a la salut dels treballadors. També existeix la possibilitat que a la llarga traslladin la fira a Palma, d'aquesta manera pensen que facilitarien la participació de gent de fora poble i de porrerencs que viuen a Ciutat. Convé recordar que en això ja hi ha experiències, l'U.D. Porreres durant una temporada s'entrenava a Palma, al cap de poc temps va desaparèixer. Dins aquesta mateixa tònica d'homogeneïtzar la vida quotidiana, que tan preocupa al partit del govern, ben aviat es prendrà la decisió de substituir el nom de la Mare de Déu de Monti-Sion pel de Virgen del Rocío, així s'aprofitarà en benefici de Porreres la fama que aquesta darrera té a tot l'Estat. A la vegada serà substituït el ball de bot per les sevillanes. Sense cap dubte ni un, els nostres regidors es faran mereixedors de la medalla d'Isabel la Catòlica (o de Felipe V, si existeix) que els haurà de ser penjada per algun insigne i il·lustrat polític l'any 92; això sí, en diumenge i a l'aula de gramàtica del Monte del Rocío".

Taula de fires tradicionals a Mallorca

El canvi va provocar, al cap de pocs anys, els primers problemes ja que la confusió seguia entorn a les fires que es celebren a l'illa. L'historiador Mn. Pere Xamena fa temps ja va aclarir, amb la següent taula de fires com

funcionaven. I funcionen encara. Les fires de Felanitx són la primera el segon diumenge de maig. La segona és el diumenge abans de Santa Margalida. La tercera el dia de Sant Agustí. La quarta és el diumenge abans de Sant Miguel. I la cinquena i darrera és el diumenge després de Sant Lluç (Sant Lluç es el dia 18 d'octubre). L'Emperador Carles V, l'any 1543 concedí a la vila de Lluçmajor un privilegi de vint dies de fira anuals, des de la festa de Sant Miguel (29 de setembre) al 18 d'octubre, festa de Sant Lluç (ambdós inclosos). Actualment només se celebra fira el dia de Sant Miguel i els diumenges següents fins a Sant Lluç, incloent aquest dia si és diumenge. El dijous següent és fira a Campos. El dissabte següent ho és a Santanyí. El diumenge següent és la fira de Felanitx. I el dimarts que ve després, és la fira de Porreres, que fa uns anys es va perdre. Les fires d'Inca són el 1er., 2on. i 3er. diumenges després

de Sant Lluç. El quart diumenge no és fira, però és la festa de Santa Maria la Major, titular de la parròquia. El dijous següent és el Dijous Bo (enguany el 15 de novembre).

Una fira històrica

La fira de Porreres, actualment traspassada al darrer diumenge d'octubre, com deïem abans també era anomenada antigament com a Dimarts Bo. Així ho hem vist a molts almanacs mallorquins antics. Ara, que n'han sortides com a bolets arreu, i Porreres ha diversificat en varies fires temàtiques la seva oferta (diada d'Agricultura Ecològica, Fira Musical, Fira d'Oportunitats, etc. pensam que hauríem de tornar recuperar la genuïna fira porrerenca del Dimarts Bo. Seria, com a mínim, una reparació històrica que faria honor també al seu mercat tradicional del dimarts. I més perquè s'han demostrat durant aquests anys moltes coses. 1) Que més gent no és

sinònim de més rendiment ni més doblers. 2) La fira de Porreres és una més de tantes i tantes fires dominicals que es celebren a Mallorca. 3) Els comerciants de Porreres no han estat els beneficiaris del canvi. 4) Són millors moltes fires petites que una de molt grossa. 5) Es comencen a detectar problemes organitzatius en aquestes macro-fires com són la manca de subvencions, excés de competència, crisi econòmica, etc. La prova del canvi ha tengut anys suficients per demostrar que no resol la crisi econòmica del nostre poble. No sembla descabdellada la possibilitat de refer el que es va fer al dictat de les circumstàncies d'aquells moments, sense tenir en compte ni la tradició ni la història. Raons més que de pes per tornar on érem abans. Fins i tot -el mal vici ja s'ha donat- mantenint l'actual fira del darrer diumenge d'octubre. Donada la situació actual, creim que no vendria d'una fira més.

S'estanc
vell

Cafè - Restaurant

Carrer Palma, 29
Tel. 971 56 05 23
Vilafranca de Bonany

**PAPERERIA
ALMOINA**

Llibreria
Fotocòpies
Objectes de regal

C/. Almoïna, 10
Tel. 971 16 80 19

i ara, Solarium

Non Estil
PERRUQUERIA I ESTÈTICA

UNISEX	
PERRUQUERIA	ESTÈTICA
extensions	depilacions
tallats de moda	neteja cutis
tints	decoració d'ungles
banys de color	tint de pestanyes
tota casta de metxes	moldejats de pestanyes
moldejats	massatges
desarissat	manicures
recollits	pedicures
núvies	maquillatges
comunions	
etc...	

**obert de dimarts a divendres de
9 a 12 i de 15 a 20 h
dissabte tot el dia**

C/ Passaratx, 114
Tel. 971 166 646 - PORRERES

DE WISCONSIN A PORRERES

ENTREVISTA A KELSEY DIONNE, AUXILIAR DE CONVERSA D'ANGLÈS AL COL·LEGI VERGE DE MONTI-SION

Col·legi Verge de Monsi-sion

Fa ja 4 anys que el centre va iniciar un projecte per poder impulsar l'aprenentatge de la llengua anglesa a nivell de primària. La Secció Europea ha anat creixent amb els anys i cada vegada més cursos hi han pogut participar. Des del curs passat tots els alumnes en formen part.

Aquest projecte consisteix en impartir una assignatura no lingüística en anglès i per poder dur-ho a terme en òptimes condicions la Conselleria d'Educació, Cultura i Universitats ens envia cada curs un auxiliar de conversa, que s'encarrega de donar suport a tota la part oral del projecte i donar suport a la feina del professor.

Per segon any consecutiu na Kelsey Dionne treballa com a auxiliar de conversa al nostre centre. Mitjançant aquesta entrevista ens apropam a una nord americana que viu i treballa entre nosaltres.

-Com te n'adonares d'aquest treball?

Tenc una amiga de la mateixa ciutat meva que havia participat al programa fa dos anys a Bilbao. Ella me va dir que li havia encantat i me va suggerir que m'hi adherís. Tenc molta sort de tenir una amiga tan espavilada. Ella és el motiu per el qual jo soc aquí.

-Què vols aconseguir amb

aquesta feina?

Hi ha tantes coses que aquest treball m'aporta que dubt de si les podré anomenar totes. Realment allò que més m'interessa és aconseguir experiència treballant amb nins, ensenyant anglès i aprenent tant castellà com mallorquí. També he conegut a l'escola persones que estan essent tan grans models a seguir com grans amics.

-Per què Porreres i no Palma o un altre poble?

Jo soc d'una ciutat petita dels Estats Units, i m'agrada la tranquil·litat de la vida d'un poble, amb l'opció de visitar la ciutat quan me ve de gust. Porreres me dona l'equilibri entre silenci i

renou, entre allò ràpid i allò lent. I aquí, a Porreres sent que és més fàcil poder estar en contacte amb la vida autènticament mallorquina. No ha d'esser camuflada per el turisme de masses, les compres i el renou.

-Com veus els porrerencs?

M'havien advertit que la gent de Porreres era una mica "tancada", però la meva experiència m'ha mostrat just lo oposat. No havia estat rebuda de forma tan agradable a cap banda del mon. Aquí tothom coneix els seus veïns i reparteixen amabilitat uns als altres sense dubtar. La gent me saluda per el carrer, me desitja bon dia, i me demana constantment si me trop bé. Conec més persones de Porreres que de la meva ciutat natal a Wisconsin.

-Quines coses notes a faltar de la teva terra?

Enyor alguns menjars, com la mantega de cacauets. Però la cosa més difícil per mi és no tenir les meves dues germanes a prop. Jo soc bessona de tres "trillizas", i les tres tenim una relació molt propera. Enyor molt la meva família, com és normal, però l'absència de les meves germanes és la part més dura.

-Què t'agrada del nostre poble?

M'agrada lo agradable que la

gent és, i lo oberts que han sigut acceptant-me com a estrangera. També m'agrada la història que la ciutat té, com hi ha carrers aquí més antics que el meu país. La casa on visc és fascinant per mi. Té una cisterna, xemeneies, portes enormes amb grans panys verds. És preciosa. No es poden trobar cases amb tant de caràcter i història als Estats Units.

-Si trobessis una feina estable, et quedaries a Mallorca?

Absolutament si estaria més temps. És una mica difícil per una americana aconseguir un visat de treball per tenir un treball legal a Europa, però es pot fer sempre que una empresa me reclami. Un any i mig és molt poc temps per poder viure realment la vida d'aquí.

-Què vols aconseguir dins la vida?

La meua vida té la tendència de canviar de direcció molt freqüentment. Lo que m'agradaria més de tot és anar recollint experiències Increïbles, treballar en aquest

camí és creatiu, i m'omple com a persona, I també té un propòsit més important, que és ésser feliç amb les persones que m'envolten.

-Quins coneixements es requereixen per ocupar aquestes places d'auxiliar de conversa?

Una persona ha de ser parlant nadiu d'anglès, tenir una titulació universitària i un nivell de comprensió entremig de castellà. També compta l'experiència a escoles. Jo soc llicenciada en periodisme i espanyol, també tenc titulació per ensenyar anglès, a més d'haver treballat a escoles dels Estats Units durant un any i mig.

-Quin menjar típic d'aquí t'agrada més?

M'encanta la sobrassada.

-Un somni?

Escriure un llibre algun dia.

-Què penses de castellà/ català?

Vaig aprendre castellà a l'escola ja que als Estats Units molta gent el parla, però el que realment m'agrada és el català i en concret el

mallorquí, ja que és una part de la identitat mallorquina que m'encanta. Puc entendre'l un poc després d'haver estat aquí el curs passat, però encara me falta molt per poder dominar-lo. M'encantaria parlar-lo.

-Ens podries comparar el sistema educatiu dels EEUU and l'espanyol?

Els Estats Units tenen una instrucció molt regulada dominada per les escoles públiques. Sovint els mestres ensenyen sabent que l'únic que importa als alumnes i a les famílies és passar amb la major nota possible un examen posat per el govern. M'agradaria que no fos d'aquesta manera i que hi hagués més implicació de les coses que passen al voltant de les escoles en el currículum dels nins. Però havent dit això, també és cert que el nivell dels estudiants dels EEUU és molt bo i això me fa sentir orgullosa. La meua mare és mestra d'anglès i sense voler semblar pedant diré que és una gran mestra. Ella ha estat una gran font d'inspiració per mi.

LA LLENGUA, FEINA DE TOTS

Joan Miralles Plantalamor

Un dels fets més devastadors que pot passar a la nostra llengua és que la classe política, que en teoria és qui ha de donar exemple a la ciutadania, posi en dubte els elements bàsics que fan que la llengua sigui un element cohesionador. Per desgràcia, des que al Partit Popular hi governa l'ala més dretana i centralista, ens hem acostumat a trobar "normal" i rutinari que la llengua sigui usada com a element de confrontació, considerada per alguns com una llengua imposada i en definitiva una nosa i un obstacle a la integració de tots aquells qui no la tenen com a llengua materna. S'alimenten així les aspiracions de qui desitja el nostre anorreament lingüístic amb l'objectiu de convertir-nos en un mer producte folclòric a l'estil del provençal a França on, a hores d'ara, és una llengua relegada a l'àmbit merament familiar.

Evidentment la victòria del Partit Popular de Bauzá no ha fet més que accentuar aquesta tendència i, si bé el govern Matas ja va fer unes primeres passes en aquest sentit, per primera vegada s'ha trencant obertament amb el consens que fins no fa gaire havia existit en matèria lingüística. I és que des de l'arribada de Jose Ramón Bauzá al govern sembla que hi hagi una obsessió gairebé malaltissa contra la llengua. Amb el pretext de defensar el bilingüisme, s'ha acabat defensant el dret a ser monolingüe castellà i a tractar els catalanoparlants com a ciutadans de segona mitjançant actuacions com ara la supressió de la immersió lingüística a les escoles o el requisit lingüístic per accedir a la funció pública que fins ara garantien l'adquisició d'una mínima competència lingüística en català i castellà.

D'altra banda, les constants declaracions del president Bauzá en què, encara sense dir-ho, dona a entendre que ell no creu en la unitat de la llengua, han revifat el vell fantasma del secessionisme lingüístic que, en els territoris on ha tengut un cert pes, no ha fet més que facilitar l'avanç del castellà en detriment de la llengua pròpia. És trist que un president faci declaracions que es presten al descon-

cert i a la confusió però no ho és menys que les autoritats d'Educació hagin seguit el joc amb propostes embulloses i innecessàries com la de fer un estàndard balear que no fan més que semblar encara més el desconcert. I dic això perquè si un va a cercar ja existeixen dotzenes d'articles i llibres on s'especifiquen les nostres modalitats i la correcta manera d'escriure-les fet que ens du a pensar que més que una defensa de les modalitats el que es vol és posar en dubte la unitat de la llengua.

Des de la crispació, l'ambigüitat i la constant contradicció, s'ha criminalitzat a tot aquell que no combregui amb els seus postulats sota l'acusació de fer de la llengua una arma quan de fet, ha succeït tot el contrari. A aquestes acusacions s'hi han anat sumant les que, llençades des de diferents mitjans i/o associacions afins a aquests postulats, acusen les entitats per la llengua de ser mers satèl·lits de Catalunya que volen la nostra assimilació en els anomenats països catalans generalitzant així els sentiments i anhels identitaris d'unes entitats i associacions culturals caracteritzades precisament per la seva heterogeneïtat. No en va, en elles hi podem trobar gent de dretes i d'esquerres, mallorquinistes i balearistes, espanyolistes i sí, també "pancatalanistes" però no només, ni prop fer-hi, d'aquests darrers. Aquesta realitat no només no és negativa sinó que a més, sol ser per fortuna un dels principals pilars i objectiu de tota aquella entitat i/o associació que vol promoure la cultura des de la transversalitat política. I és així perquè la llengua no és de ningú i és de tots i en conseqüència ho és també l'estima que hi tenim cap a ella.

Particularment entendria que el nou govern volgués fomentar les modalitats pròpies (com ja anuncià en diferents ocasions el també popular Jaume Matas). En aquest cas, tant la legislació vigent (l'Estatut d'Autonomia i la Llei de Normalització Lingüística entre d'altres) com les institucions competents no crec que hi possessin gaires impediments, ans el contrari, ja que si algú estima la nostra idiosincràsia lingüística són precisament els nostres filòlegs. Tan-

mateix, en realitat, no es tracta de defensar les modalitats sinó d'obrir polèmiques on no n'hi ha amb l'objectiu de dividir i debilitar els moviments socials que, com l'Obra Cultural Balear o el Moviment d'Escoles Mallorquines fan feina de valent per promoure la nostra cultura. Per fer-ho, es fa un doble joc pervers: d'una banda s'apel·la al sentiment de mallorquinitat mentre que per l'altre es critica la defensa i/o promoció del català.

Un bon exemple de tot plegat són les declaracions que el passat 20 d'agost feia Alvaro Middelmann en una entrevista realitzada per Matias Vallés al *Diario de Mallorca* en què, encara que afirmava que li agradava el mallorquí salat, deia que "esta historia del catalán és un empobrecimiento". Per acabar-ho d'adobar feia broma dels mallorquins dient que pel nostra tarannà "pasota" "a veces me gustaría meterle un petardo por el culo". No és la primera vegada que el senyor Middelmann fa declaracions semblants i ni de bon tros és l'únic. Ara bé, des de feia molt de temps que no havia llegit en tant poc espai tant menyspreu cap als mallorquins. Perquè, que ningú s'engani, al senyor Middelmann per molt que digui que li agrada el salat, li molesta que la nostra llengua pugui tenir un estatus de normalitat i evidentment no li té cap estima, sigui dolça o salada.

El més preocupant de tot plegat és que una vegada més es deixa constància que fer comentaris despectius cap a la població autòctona de l'illa és converteix en quelcom normal i acceptable com ho eren els acudits racistes o de violència masclista fins no fa gaire. Sense cap dubte, si aquestes declaracions s'ha-

guessin fet en referència a topics i/o prejudicis que tenim sobre Alemanya, Anglaterra o França fent referència al caràcter cap quadrat dels primers, a l'agressivitat dels segons o a l'arrogància i xovinisme dels tercers, hi hagués hagut una allau de crítiques per part dels principals agents socials que haguessin obligat al Sr. Middelmann a rectificar o com a mínim demanar disculpes. A ca nostra això no passarà i no passarà perquè precisament els qui ens haurien de defensar tenen una visió de la nostra terra merament caciquil i per tant ens recordaran fins a la societat que nosaltres vivim gràcies a aquest senyor, que en conseqüència estam per servir-lo i que si vol dir el que ha dit hi ha llibertat d'expressió.

He de reconèixer que no em deixa de sorprendre i preocupar que qui hauria de ser el més interessat en el bon enteniment entre mallorquins i alemanys esperoni cada vegada que en té l'ocasió la bubota de l'alemany colonitzador. Puc entendre que algú que ve de fora se sorprengui per la nostra realitat lingüística i que fins i tot la pugui viure com un obstacle cap a la seva integració. Per això mateix, crec fermament que s'han de posar tots els mitjans per afavorir la integració de tothom i sempre que puc faig bandera de la importància que acollim i donem la benvinguda als qui venen de fora facilitant-los la integració. D'això però, a demanar que els mallorquins renunciem a la nostra llengua i en definitiva a ser qui som, hi ha una gran diferència. Per tant, així com veig important que existeixi una comprensió per la realitat alemanya i el seu passat, crec que no es demanar gaire una mica de respecte cap a la nos-

Tel. 971 64 74 95 PORRERES

Estanc Can Poo

Segells de goma. Tota casta d'impresos d'impremta.

Havans gravats per a festes.

Llibres de text. Revistes. Articles de papereria.

Juguetes. Perfumeria. Articles de regal

Avinguda Bisbe Campins, 12 • Porreres.

Tel. 971 16 66 36 - Fax: 971 64 70 24

tra realitat que no és ni millor ni pitjor que les altres, però que en definitiva és la nostra.

Tornant a la polèmica sobre la unitat de la llengua és trist veure com part del discurs del secessionisme lingüístic se sustenta massa vegades per mesclar ous amb caragols. Els estats o països lingüísticament homogenis són estranys a Europa i al món i el més normal és que les fronteres ètniques i lingüístiques no es corresponguin amb les fronteres dels països i que en conseqüència puguin coexistir més d'una llengua en un estat, tal com és el nostre cas o que una llengua es pugui parlar a més d'un país com també és el nostre cas. En aquest sentit, és important que s'entengui que una cosa és una comunitat lingüística i una altra una comunitat nacional, dos conceptes que no tenen perquè anar necessàriament junts. En conseqüència, un mallorquí catalanoparlant pot sentir-se espanyol, balear, català o totes tres coses alhora, no en faltaria d'altra, però no hi ha cap necessitat de trencar el consens lingüístic a no ser que en realitat el que es vulgui és afavorir la castellanització de la nostra societat.

No ha de ser estrany per tant ni s'ha de prendre com un atac cap a ningú que els mallorquins estimin la seva llengua amb l'adscripció identitària que vulguin com succeeix amb la comunitat germanoparlant amb l'alemany, la castellanoparlant amb el castellà, o la francòfona amb el francès. Per sort, l'estima cap a la llengua no és un sentiment que es limiti als votants dels partits anomenats nacionalistes i per això la llengua ha de ser com deia una de les primeres campanyes de normalització lingüística "feina de tots". Per això, quan el senyor Middelman

deixa entendre que el voler promoure la llengua de Mallorca és un empobriment ofèn no només als votants d'aquestes opcions polítiques sinó a la major part dels ciutadans que tenen afecte i respecte per la llengua de l'illa. No diguem ja quan diu que ens posaria un petard al cul...

La nostra autoestima com a poble és imprescindible per a la nostra pervivència i cal que tinguem clar que de llengua pròpia només en tenim una i que en conseqüència, si no l'estimam i la promovem nosaltres ningú no ho farà. D'altra banda, el seu futur passa per fer-la atractiva entre els qui no la parlen i això només ho aconseguirem si els mallorquins valoram positivament als qui fan l'esforç de fer-se-la seva i plantam cara als qui la volen anorrear. Evidentment això no ha de suposar en cap cas un impediment per a que ens poguem enriquir amb tota la diversitat que suposa que en l'actualitat la meitat de la població de les Balears hi hagi nascut fora, però si no ens valoram nosaltres mateixos els qui arriben de fora tampoc ho faran. Ara bé, si tenim autoestima de ser qui som i si ens mantenim units en la defensa dels elements clau que conformen la nostra identitat tenim un futur esperançador. Per aconseguir-ho, és importantíssim que els polítics i governants retornin al consens que permeté entre d'altres l'aprovació de la Llei de Normalització Lingüística o dit d'altra manera, que l'actual govern faci un canvi de 180 graus en la seva política lingüística. Això, i que la ciutadania comencem a tenir un rol actiu en la defensa i promoció de la llengua mantenint-la viva com han fet els nostres avantpassats durant segles.

Autos Veny

Tels: 971 58 15 77 - 971 58 10 54
Fax: 971 58 16 15
E-mail: gerencia@autosveny.com

12 100 5848 - 9426 TMS

Concesionario
Autos Veny, S.A.
Carretera Campos, s/n
07200 Felanitx
Illes Balears

**jaume
sastre
soler SL**
materials de construcció

ceràmiques i gres bigues imitació fusta
ciments saques aïllants canonades
lloguer de minicontenidors (Servei a domicili)

CARRER NOU, S/N
(SORTIDA CTRA. PORRERES-VILAFRANCA)
07260 - PORRERES
TEL. I FAX: 971 647102

TOPONÍMIA URBANA DE PORRERES (1777)

Maria Barceló Crespi

Els llibres de la sèrie d'Escrivania de Cartes Reials, conservats a l'Arxiu del Regne de Mallorca, entre altres coses recullen els documents referits als traspassos de propietat tant rural com urbana. Pel que fa a les cases de Porreres, entre altres dades, solen indicar el carrer on se situa l'immoble. L'any 1777¹ apareixen els següents noms de carrers i places:

carrer Betsarrut
 carrer de l'Almoina
 carrer de l'Hospital
 carrer de la Boca de l'infern
 carrer de la bodega d'en Nebot
 carrer de la Bolla o del Garrover
 carrer de la creu de na Mel
 carrer de la creu Nova
 carrer de la Dragonera
 carrer de la Galla
 carrer de la posada de son Gornals
 carrer de la posada de son Valls
 carrer de la posada dels Pagos
 carrer de la Roca
 carrer del beat Orell
 carrer del Call
 carrer del cantó de na Reia
 carrer del capità Nebot
 carrer del Cappuig
 carrer del ferrer Mora
 carrer del pou Florit
 carrer del pou Nou
 carrer del pou d'en Sala
 carrer del Quarter
 carrer del Sindicat

carrer del Triquet de la pilota
 carrer del Vent
 carrer del vicari Bou
 carrer dels clergues Felius /
 carrer dels Felius
 carrer dels Hostals
 carrer dels Pagesos
 carrer dels Parents
 carrer d'en Bononat
 carrer d'en Coixech
 carrer d'en Jan
 carrer d'en Lluís
 carrer d'en Mercader
 carrer d'en Nebot
 carrer d'en Sala
 carrer d'en Salaverd / carrer de Salaverd
 carrer d'en Veiet
 carrer de mossèn Cerdà
 carrer de mossèn Sitjar
 carrer Major
 carrer Nou
 carrer Passaraix
 carrer pel qual es va a la vila de Felanitx
 carrer pel qual es va a son

Palou
 carrer que va de la posada dels Riquers al carrer del Vent
 carreró del pou Coixell
 carreró Nou
 plaça de la Vila
 placeta de Santanyí
 placeta de la Sinieta
 travessa de la Teulera
 [inèdit]

¹ ARM, ECR 1009.

Les grafies dels topònims són diverses. S'ha intentat

**ESPORT
 ESPLAI**

TOT EL QUE NECESSITES PER PRACTICAR EL TEU ESPORT

**Carrer d'en Sala, 7
 07260 PORRERES**

**esportesplai@terra.es
 Tel. 971 16 83 13**

INCI DEL CURS AL CP ESCOLA NOVA

Els més petits (alumnat de 3 anys).

Els més grans (alumnat de 6è).

Matrícula curs 2011-12

Curs	Alumnat		
4t ed. Inf. A	19	1r	20
4t ed. Inf. B	18	2n	28
5è ed. Inf. A	17	3r A	18
5è ed. Inf. B	17	3r B	18
6è ed. Inf. A	16	4t	21
6è ed. Inf. B	17	5è	18
total	104	6è	27
		total	150
		TOTAL	232

1r	23
2n	28
3r	22
4t A	18
4t B	19
5è	21
6è	18
total	149
TOTAL	253

Curs 10-11

curs	Alumnat
4t ed. Inf.	27
5è ed. Inf. A	16
5è ed. Inf. B	15
6è ed. Inf.	24
total	82

De l'inici del curs no ens podem queixar, tenim els espais habilitats i adequats a les necessitats de cada grup d'alumnes, des de l'Ajuntament agrair que tot hagi estat a punt (neteja, pati...).

Tenir 13 cursos vol dir tenir 13 tutores, a més comptam amb una especialista d'educació física, una d'Atenció a la diversitat, una de pedagogia terapèutica, una d'audició i llenguatge i un dia a la setmana i dos quinzenalment d'una orientadora i un PTSC que venen de l'EOEP.

Fa uns anys duim a terme doblaments i n'estam tan contentes dels resultats que enguany continuam, afegint a 2n i 3r cicle el funcionament per racons a algunes assignatures.

Cada curs escollim un tema que el convertim amb la guia de totes o quasi totes les activitats que anam fent, enguany el nostre tema és "Visc@ Porreres".

Les classes ja han triat els noms, tenim el Parc de n'Hereveta, la plaça de N'Amengual, la Biblioteca, La Sala, el Museu, L'Auditori, el molins, els pous, les creus, el "Puig dels soldats" o d'en Femella, Sa Plaça, el ca de Sant Roc i Montis-ion.

La primera activitat que farem serà un projecte sobre el nom de la classe. Seguiran visites, la Setmana Cultural... i tot el que hem programat per fer un curs ben profitós i a la vegada divertit

CURS 2011-2012 AL COL·LEGI VERGE DE MONTI-SION

Etapa	Núm alumnat
E. Infantil	75
E. Primària	153
Total	228

El començament del curs ha estat normal, sense incidències destacables, l'única cosa seria el canvi de direcció. La directora Antònia Montserrat Fullana ha reduït la seva jornada i la direcció ha quedat en mans de Mª Antònia Lliteres Lliteres.

La mancança més destacable d'aquest curs 2011-12 és l'econòmica, on la Conselleria d'Educació ens deu molts de milers d'euros, amb les dificul-

tats que suposa per un centre que no té altre font d'entrada de doblers.

Enguany comptam en 16 mestres.

Conformen el nou equip directiu :

Directora: Mª Antònia Lliteres

Secretària : Antònia Blanch

Cap d'Estudis: Miquela Mesquida

Mª Inés Sampol, Catalina Sampol, Antònia Portell, Antònia Nicolau, Isabel Mª Mestre, Josep Mas i Ramón Company.

Les Jornades Culturals que realitzarem tractaran sobre el tema: els ecosistemes del món.

CURS 2011-2012 A L'IES PORRERES

El curs 11-12 a l'IES Porreres ha començat amb un nou projecte de direcció, amb molta il·lusió i ganes de treballar per poder fer d'aquest centre el millor de tots. Aquest curs comptam amb un total de 409 alumnes (un més que el curs passat) i 56 professors (12 d'ells només amb mitja jornada). L'inici de curs ha estat molt positiu, encara que tenim problemes d'espai importants ja que és un centre preparat per rebre 12 unitats i en tenim 20. Així i tot, el professorat del centre està molt motivat i amb moltes ganes de fer feina pels alumnes.

Tots esperam que les famílies i els alumnes se sentin a gust i participin activament de la vida del centre.

Equip directiu: Xisca Roig, Mika Obrador, Joan Miralles i Joan Ramon Xamena

PORRERES - tlf. 971 64 73 16

ESPÀI ESCOLAR

Aquest curs escolar, igual que l'any passat, tenim 6 aules obertes i seguint les instruccions del decret de 0 – 3 anys, que ens marca la Conselleria d'Educació, els tenim distribuïts així:

← Primer nivell

Aula dels nadons: 7 infants i la tutora és n'Àpol·lònia M^a

Segon nivell

El segon nivell està format pels nins i nines 1–2 anys. Dues aules de 12 infants amb les tutores: ↓ Margalida Bosch i Margalida Barceló.

Dia 1 de setembre l'escoleta va obrir les seves portes. Tot un seguit d'emocions (llàgrimes, rialles...) estava a punt d'omplir les aules, els patis, el passadís, l'escoleta en general.

Ara que ja fa un mes, que tothom està adaptat i què ja no es senten plors, és tot un privilegi poder compartir els matins amb aquests infants.

Si el curs passat, a part de les mestres, hi havia un total de 74 infants, enguany el curs escolar, està format per 77 nins i nines.

Aprofitant les pàgines del Llum d'Oli, volem convidar a totes aquelles famílies que tenen infants 0 – 3 anys, escolaritzats o no, a gaudir dels tallers familiars que les educadores de l'escoleta hem preparat per aquest curs 2011 – 2012. (Per més informació eisasitra@hotmail.com)

I ja ho sabeu si voleu res, ens veiem per SA SITRA, molts d'anys i gaudiu de Sa Fira!

Tercer nivell↑

Ja ens trobam els nins i nines més grans, els de 2 – 3 anys. Els que enguany serà el darrer any que estaran amb nosaltres i aquí tenim 3 aules. Una aula amb 17 nins, una altra amb 16 i la tercera amb 13 infants. Les tutores d'aquest petits, i per nosaltres grans, són: Miquela, Antònia i Adela.

Acabades les aules arriba na Cati, l'educadora de suport, que va d'aula a aula donant una mà a les tutores.

I ja per acabar, arriba una servidora, que li agradaria poder compartir més temps dins les aules, però per la seva tasca de direcció, moltes vegades és impossible.

Aina M^a.

GLOSÀRIUM IX

Joan Barceló *Fusteret*

Un autèntic glosador de la vella escola és *Joan Planissi i Massanet*, en “*Joan Campantes*”. Nascut a Manacor el 1928, és la tradició mallorquina dels glosadors en persona i, tal vegada, un dels més representatius de Mallorca.

És un dels continuadors d'aquell daurat temps en que a cada poble hi havia un o més glosadors. La seva veu, plena de matisos i rica d'harmonies, ha entrat en combat verbal amb quasi tots els glosadors de ca nostra i de fora. El manacorí de Can Picafort és un glosador de raça: ràpid, de pensament àgil, és capaç d'improvisar sobre qualsevol tema –encara que no el domini– amb una celeritat fulgurant.

La paraula, feta cançó, li brolla amb una facilitat aparent i una gràcia i enginy peculiars. És un luxe entre els degans de la glosa i un astre del “picat”. Professor de tallers de gloses i autodidacta, en *Planissi* és un dels responsables de la supervivència del gènere. Gràcies a ell i a molts poquets més, podem dir que la improvisació oral avui és encara viva a Mallorca. (*)

Juntament amb en *Planissi*, podríem situar al mateix nivell a un altre dels grans glosadors del s.

XX, i que malauradament ens va deixar a principis d'aquest estiu: *Antoni Socias i Simonet*, “*tauler*” o “*pobler*” (Sa Pobla 1929–2011). Va ser un personatge cabdal i emblemàtic de la improvisació oral mallorquina.

Semblava un home eixut, fred i allisat per la feixuga feina a la marjal poblera; però quan es posava a “combatre”, es transformava amb un eixam de creativitat, d'ironia, de jocs amb els mots i les idees.

L'amo en *Toni Socias* s'ajustava perfectament al patró dels nostres glosadors clàssics mallorquins: no va ser un home d'estudis (va conrar la terra tota la vida), treballador, amb sentit de l'humor i rialla franca..., i amb un do: la capacitat de cantar de manera improvisada, gloses i més gloses. Home senzill, de caràcter amable i que quan el “picaven”, però, sabia ser contundent.

Com en *Planissi*, també, va glosar amb els millors del seu temps i amb els glosadors de la nova fornada. De fet, varen fer colla més de quaranta anys.

L'Associació Cultural Canonge de Santa Cirga va atorgar-li la Ploma d'Or del Canonge en reconeixement a la seva tasca i l'Associació Glosadors de Mallorca (de la qual en *Xuri* n'és el president) a la 1ª Trobada Internacional de Poesia Oral Improvisada, al Teatre Municipal de Manacor i al Teatre Principal de Ciutat, li oferí un més que merescut i multitudinari homenatge. (*)

Espanyolades

Si aquests falsos socialistes
mos volen arruïnar
ja vos podeu preparar
que ja arriben els feixistes
nacional-catolicistes,
diuen, tornaran guanyar
tornaran a comandar
hereus dels antics franquistes.

ES VEN A PORRERES
PLANTA BAIXA DE
200 m2 APROXIMADAMENT
AL CARRER JAUME II
Preu: 125.000 €
Informació al telèfon
627 404 245

Un motiu d'inspiració
per escriure aquestes gloses
és, entre d'altres coses,
l'oiosa Constitució.

Se nota, pel baix nivell
d'aquesta ronya espanyola,
escrita amb una pistola
apuntant-los al clatell.

El Pesoe i el Pepé
diuen que és molt avançada,
però a molts no mos agrada
perquè no la vàrem fer.
(ni tampoc no l'hem votada)

I quina cosa més guapa!!!

Aquest estiu a Madrid
més d'un va dormir ablanit
per protestar contra el Papa,
i no és cap acudit.

Als ateus que protestaven
i que pels carrers cridaven
lis daren una pallissa.
N'hi va haver que combregaren
sense haver anat a missa.

(*) Per a més informació vegeu: SBERT I GARAU, Miquel
(2008) *Llengua de glosador. Notes sobre poesia de tradició
oral.* Lleonard Muntaner, Editor (col·lecció Llibres de la
nostra terra nº 82)

MUNAR I MUNAR, Felip. *Diario de Mallorca (25-5-
2011) Secció de Sociedad y cultura.*

Tlf 971 166994

www.algalia.net

Piscina municipal de Porreres

Horari:

07,00 a 22,00 de dilluns a divendres
09,00 a 20,00 dissabtes

Activitats:

AIGUA

Aquagym - Aquafitness - Aquagac
Matronatació

Natació per a totes les edats
Natació terapèutica

SALA

Abdominals express - Aeròbic
BODYPUMP - G.A.C.
ProCycling - Pilates - Ritmes
Step - Step-tono - T.B.C.

CLASSES DE TENNIS I PÀDEL
SERVEI DE QUIROMASSATGE
CONSULTORI DIETÈTIC

BANCA MARCH
banquers des de 1926

QÜESTIÓ DE CONFIANÇA

La solidesa d'un dels 10
primers grups bancaris
espanyols.

Sucursal Porreres
Avda. Bisbe Campins, 4
Tel.: 971.64.71.17

BESAR EL CEL

Antoni Sorell Mora

Va asseure's prop de mi i em semblà que plorava quan alçà la mirada fugaçment. I al carrer la gent desfilava aliena a tot, sotmesa al temps. Tot el que podia observar en ella em deixà un regust a dolçor. Els cabells, unes mans que aparentaven ser suavíssimes... i aquella mirada perduda que es va

creuar amb mi tímidament. Aleshores ja feia relatiu temps que colpejava a banda i banda de la tassa amb la cullereta del cafè. Vaig obligar-me a parar, el so d'aquelles melodies malsonants podria fer-la marxar. I era just quan parava que em vaig adonar que la cambrera em mirava fixament, com si s'hi hagués de seguir una conversa forçada i, pel que vaig deduir en la seva cara, no improvisada. Un cafè, vaig dir-li quasi sense respirar. La noia del costat alçà de nou la mirada i em semblà que volia també alguna cosa per tenir entre les mans i afrontar de nou la vida amb la cara ben alta, parant d'una vegada amb aquella hemorràgia ocular que tant de mal ens feia als dos. I vaig pensar en mil i una pel·lícules, en totes aquelles on l'actor es col·locava tan bé com sabia el nus de la corbata i comanava a la cambrera del local una copa per a la senyoreta del costat, bella i exuberant com la que més. Però ni jo portava corbata ni ella estava en condicions de beure's res, em va parèixer. I fou mentre mantenien un diàleg interior amb mi mateix que va deixar-me gau-

dir d'un filet de veu que recordaré eternament. Potser si hagués estat pràctic hauria sabut encertar la comanda. Un te, i a poder ser amb el toc subtil que li donaven aquelles gotetes de llimona que més tard ella mateixa s'encarregaria d'expressar.

De nou amb res per emportar-me a la boca i amb aquell tremolor que sempre s'apoderava del meu cos quan els nervis em mossegaven, vaig maquinat l'escena de pel·lícula perfecta per aquella situació.

Deixaria la petita llibreta d'anotacions que sempre portava amb mi sobre la taula, ben visible per qui havia estat la protagonista en les darreres pàgines. Em disposaria a pagar els cafès quan, de sobte, ella em replicaria amb la llibreta a la mà. Iniciaríem una conversa que no s'acabaria en aquell indret fosc i ple de renous de cafetera. Iniciaríem, podeu estar-ne segurs, un somni: el meu somni.

Però la pel·lícula semblà canviar d'argument sense avisar. Seguia allà, immòbil, amb el te entre les mans, però amb la mirada perdu-

da en mons de tristor. Vaig dirigir-me a la taula per recollir la llibreta esperant aquell toc lleu d'harmonia que era la seva veu, però el film semblava haver acabat.

I quan vaig voler refer tota la trama em vaig trobar a fora, caminant sota una pluja que no semblava voler tocar a terra.

Passaren tres dies i en tots ells no va parar de reproduir-se aquella escena al bar del carrer dels Ocells. Però al tercer dia, quan passejant per la ciutat el sol va començar a deslluir, vaig veure'm assegut a l'interior d'una petita biblioteca on s'hi oferien un concert d'una intimitat extrema.

L'home del piano es gratà l'espessa barba abans de teclejar el que seria l'inici de *Petit Amor*, un tema propi. Es demanava on seria, el seu amor, i era tal la màgia d'aquells artistes que la petita sala quedà meravellada i sotmesa voluntàriament als acords que desprenien unes ànimes destinades a triomfar. I era en el moment en que tothom plegava que vaig decidir passejar-me per les prestatgeries, encuriós pels llibres que m'hi podria trobar en aquella biblioteca on mai no havia entrat abans.

Fullejava una obra de Martí i Pol quan una mà m'acaricià l'espalla. Encara amb la mirada perduda entre poemes d'una bellesa univer-

sal, vaig adonar-me que aquella persona portava la meua llibreta a les mans. I quines mans... En el que dura un sospir, profund i necessari, vaig adonar-me que era la noia del bar. És la segona vegada que t'oblides la llibreta, va dir-me amb un somriure que em remogué les papallones de l'estómac. Després d'uns instants de no saber què dir, vaig agrair-li el detall i vaig voler saber el perquè de les seves paraules. Fou llavors quan va confessar-me que m'havia vist marxar sense la llibreta al bar del carrer dels Ocells, però que no havia estat capaç d'avisar-me del descuit. Sense pensar-m'ho, vaig agafar-li les mans per després abraçar-la tendrament. En aquesta llibreta hi vaig escriure tot allò que t'hagués volgut dir i no vaig gosar dir-te. Obre-la, si us plau, i podràs llegir tot allò que els meus llavis mai no sabran expressar. Agafà la llibreta i començà a llegir, i em semblà que s'aturava el món quan va dir-me, sense tremolar, que tot el que voldria fer-me saber i no s'atrevia ho resumiria en una besada. Una besada, amics, de la que Miquel Martí i Pol n'escriuria un poema, si encara respirés...

CAUEN PARAULES

Jaume Rosselló Tomàs

Cauen paraules
subtils i fràgils com la rosada que embolica els matins
que enyor,
fortes i descarregades com calabruix que xapa l'estiu
amb trons i remors.
Paraules escampades al llarg dels records,
paraules acaramullades retallant moments,
paraules que ens miren...
Paraules dolces, ingènues, impronunciables,
tecnològiques, mediàtiques, inadaptades... i-na-dap-ta-des
políticament incorrectes, sinceres,
variables, tendres, manipulades... ma-ni-pu-la-des.
Paraules vives, mortes, joves, velles,
fermades, lliures, soles, infinites paraules,
teves, meves, seves, de tots els que saben escoltar...
Les paraules dels amics, dels qui estimam, es fan entendre,
no les confonen les llengües.
Els enemics de les meves paraules diuen que som pocs,
que no som econòmicament rendibles
i, d'una manera políticament correcta
guarden les formes però no el fons ni l'essència.
Cauen paraules.
El col·locador de paraules les selecciona,
immutable, indestructible, incorruptible,
políticament incorrecte i sense errors,
les paraules, mediàtiques o no, diuen el que diuen
i es fan entendre si les sabem escoltar,
no les confonen les llengües.

Barbara-Art
DECORACIÓ - ANTIC

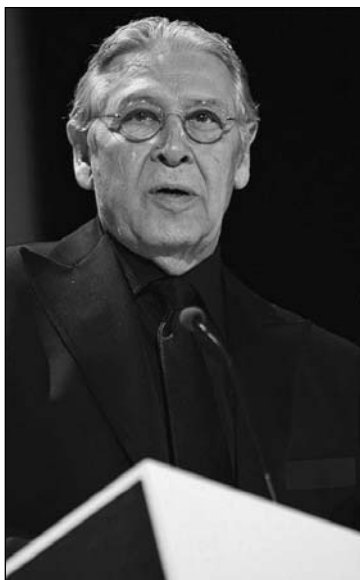
Gabriel Cortés

MESTRE ARTESÀ LLAUNER
FANALS MALLORQUINS - RESTAURACIÓ DE METALLS

Pl Molí de n'AMENQUAL, 10 - TELÈFON I FAX 971 64 72 41 - 07260 PORRERES

EN RECORD DE JORDI DAUDER

Bernat Bauçà

Els anys passen i anam acumulant experiències i experiència, normalment amb la gran sort de poder conèixer persones, algunes de les quals ens deixen petjades importants ateses les seves fortes conviccions, la lluita sempre constant i mil projectes sempre per endavant: així era en Jordi Dauder.

Vaig tenir la gran sort de conèixer-lo a Porrera, en un homenatge organitzat en record de Miquel Martí i Pol, on hi havia molta moltíssima gent amant de la nostra cultura: Lluís Llach, Monserrat Tura, Josep Guardiola, etc.

Poc temps després, per les festes de Sant Roc, vàrem organitzar al nostre ajuntament un petit homenatge al poeta de Roda de Ter, i en Jordi tot d'una es va oferir a venir i participar-hi; conjuntament amb Monserrat Tura i Bartomeu Mestre, aquí va néixer una bona amistat.

Home culte, molt culte diria jo, reconegut per tot arreu amb nombrosos premis; era la senzillesa feta persona, amable i sempre entregat a la causa, a les idees i a la lluita constant; va tornar venir al nostre poble a representar *No en el nostre nom*, un clam contra la guerra; després el vàrem convidar a participar en els actes del 150 aniversari de la Filharmònica Porrerenca, i al concert que aquesta va interpretar juntament amb el cantant Lluís Llach, al parc de n'Hereveta, on vàrem poder gaudir de la seva magnífica veu.

Ja feia molts d'anys que era conscient de la seva

malaltia i de les limitacions que l'hi provocaria, record un dia passejant amb la seva parella, na Irene, per l'illa de Cabrera. Sempre deia que en aquesta vida es tractava de gaudir de cada un dels moments, d'obrir els ulls i de no deixar res per fer, perquè la vida és curta quan un té molts de projectes per dur endavant.

Poques setmanes abans de morir li vaig fer una visita al pis que havia llogat a Madrid, al carrer Tirso de Molina, un pis adaptat a les seves limitacions, sense barreres arquitectòniques i tot a mà; en Jordi estava malament físicament, però ple de vida, ple de ganes de viure, de donar a conèixer la seva lluita per a un món millor. I em va dir que li feia moltes de ganes venir a representar alguna obra a l'Auditori de Porreres, on molts dels aspectes tècnics són aconsellats per ell, però malauradament ja no podrà ser...Adéu Jordi, descansa en pau.

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns i dimecres
de 8:30 a 10 hores

Carrer l'Almoïna, 49
Tel. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació Mútua,
Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut, Groupama, L'Aliança, Novomedic...

TORNA EL MINI MASCULÍ AL CLUB DE BÀSQUET

Club de Bàsquet Porreres

Després d'uns anys en que la majoria d'equips del Club de Bàsquet eren femenins i d'una temporada passada en que no hi hagué cap masculí, per a la campanya 2011-2012, hi tornarà a haver un mini masculí.

Son nins nascuts entre els anys 2000 i 2001 però per aconseguir completar el planter s'ha hagut de comptar amb jugadors de 2002 que, tot i ser encara petits, segur que s'esforçaran al màxim per aprendre les primeres nocions de bàsquet. L'entre-

nador d'aquest equip és Llorenç Mestre.

Però n'hi ha una de freda i una de calenta. Tot i aquesta bona notícia en categories de formació, a l'altra costat hem de lamentar que no s'ha pogut reeditar l'equip sènior femení que s'havia d'inscriure a la Primera Autonòmica. El motiu ha estat la manca de jugadores.

Esperem que la temporada que ve hi hagi més ganes i poder recuperar la categoria.

Per tant, el club, enguany comptarà amb tres equips federats que serà, el mini masculí; el mini femení, que entrenarà Joan Benàssar, i l'infantil femení dirigit per Josep Maria Sastre.

Així mateix, cal destacar que continua en marxa l'Escoleta amb prop de 30 nins i nines.

D'altra banda, recordar que les persones interessades en col·laborar amb el club tan a nivell tècnic com directiu es poden posar en contacte amb qualsevol dels integrants de la directiva actual.

Pa d'Or

Taller de Restauració i Conservació

Els nostres serveis: Mobiliari antic, policromia i daurats, datació imatgeria i retaule, talla de fusta, marqueteria, laca japonesa i pintura decorativa.

Sala, 19 · 07260 Porreres · Mallorca · Tel. 971 16 66 14
e-mail: pador@padorrestauracio.com · www.padorrestauracio.com

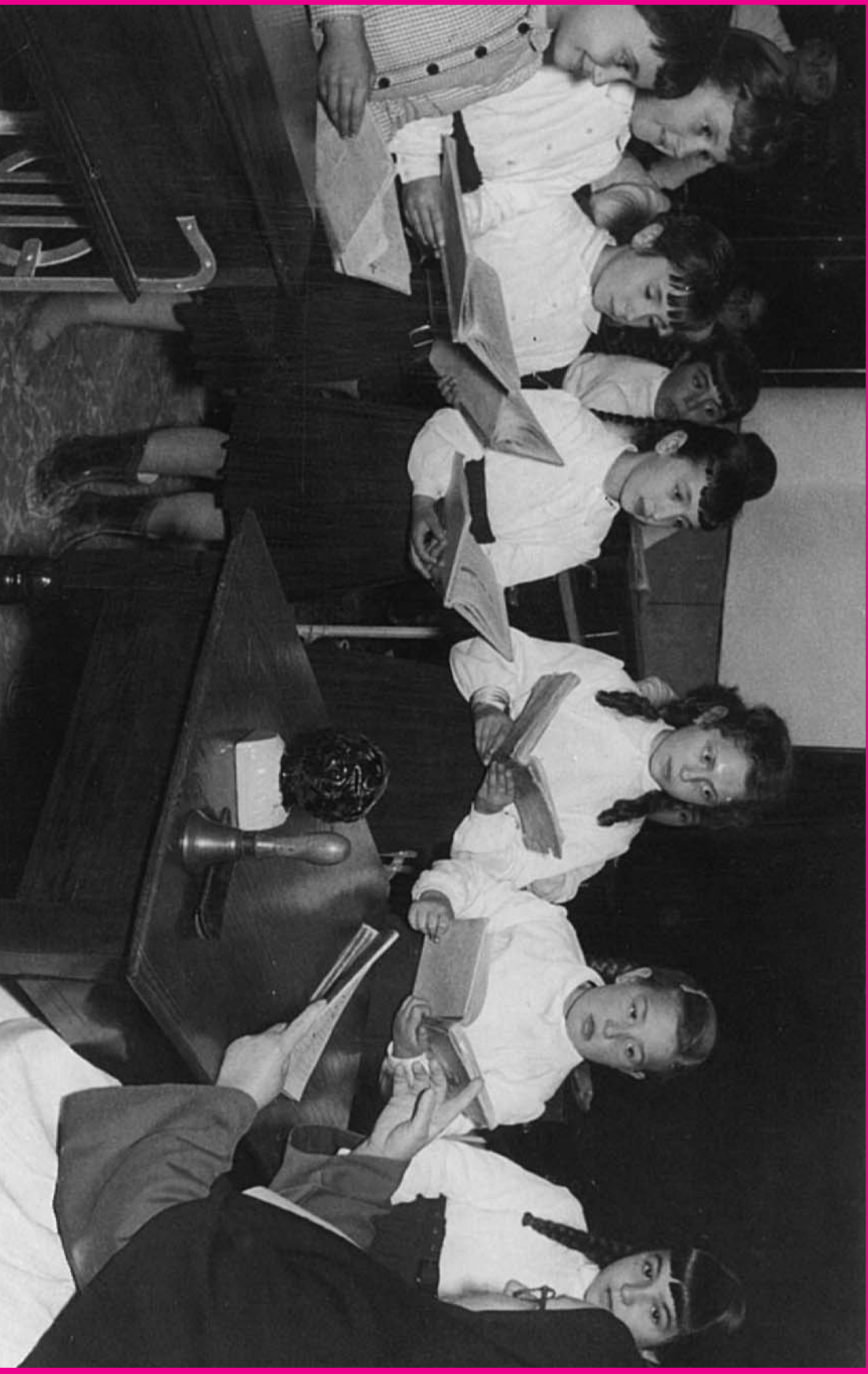
BM

Esport · SABATES

Ballester Melià

C/. L'Almoina, 19
07260 PORRERES

Tel. 971 16 82 76
Tel. Part. 971 64 74 21

ESCOLIA DE CA SES MONGES FRANCISCANES (AVUI RESIDÈNCIA)

Sor Francisca amb les alumnes, Francisca Rigo Noguera, Francisca Mora Sirjar, Glòria Sánchez Maimó, Maria Barceló Crespí, Catalina Frau Sagreras, Antònia Nicolau Gornals i Catalina Julià Nadal, d'esquerra a dreta.

8 de març de 1959. (Foto: Maria Barceló Crespí).